
Z karty żałobnej

Palestra 6/3-4(51-52), 163-164

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z KARTY ŻALOBNEJ

W dniu 23 grudnia 1961 r. zmarł adwokat Piotr Karwacki, wykonujący ostatnio praktykę w Zespole Adwokackim Nr 1 w Koźlu.

Adwokat Piotr Karwacki został wpisany na listę adwokatów z siedzibą w Warszawie w roku 1933. W czasie okupacji wykonywał swój zawód w Grodzisku Mazowieckim. Po wojnie w 1950 r. został wpisany na listę adwokatów w Katowicach, a w listopadzie 1952 r. przeniósł się na Opolszczyznę i wykonywał zawód adwokacki najpierw w Namysłowie, a potem w Koźlu.

Zmarły był również długoletnim pracownikiem Państwowego Banku Rolnego w Warszawie jeszcze przed wojną, a po wojnie — Oddziału Państwowego Banku Rolnego w Katowicach, pełniąc w tych instytucjach funkcję radcy prawnego.

Adwokat Karwacki zyskał sobie opinię dobrego prawnika cywilisty, człowieka o nieprzeciętnych walorach etycznych, spokojnego, czynnego i niezwykle takownego.

*

W dniu 21 października 1961 r. zmarła po dłuższej chorobie w wieku lat 60 adwokat Anna Piasecka, członek Zespołu Adwokackiego Nr 10 w Poznaniu.

Po ukończeniu studiów prawniczych na Uniwersytecie Poznańskim i odbyciu aplikacji sądowej Anna Piasecka otrzymała w sierpniu 1936 r. nominację na asesora sądowego i aż do rozpoczęcia działań wojennych w 1939 r. pełniła funkcje sędziego opiekuńczego przy Sądzie Grodzkim w Poznaniu.

Po wojnie we wrześniu 1945 r. została wpisana na listę adwokatów z siedzibą w Poznaniu. Praktykę adwokacką wykonywała nieprzerwanie aż do swej śmierci, poświęcając wiele czasu pracy społecznej w Lidze Kobiet.

Zawsze ruchliwa i pogodnego usposobienia, zjednała sobie ogólną sympatię kolegów, a śmierć jej wzbudziła powszechny żal.

*

W dniu 28 października 1961 r. zmarł w wieku lat 55 adwokat Leopold Wążny, członek Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Kaliszu.

Zmarły po ukończeniu szkoły średniej w Samborze oraz studiów prawniczych w 1930 r. na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie odbył aplikację sądową, zakończoną egzaminem sędziowskim w 1935 r. Aż do rozpoczęcia działań wojennych w r. 1939. Wążny pełni funkcję sędziego grodzkiego w Apelacji lwowskiej: najpierw w Skole, a następnie w Haliczu i Birczy.

W październiku 1939 r. zostaje przez władze hitlerowskie osadzony w obozach koncentracyjnych: najpierw w Buchenwaldzie, a potem w Dachau, gdzie przeby-

wa aż do maja 1945 r. Po wojnie pracuje w Delegaturze O.U.L. w Kaliszu. Ze służby zwalnia się w październiku 1947 r., osiedlając się jako adwokat w Kaliszu.

Przejścia w obozach hitlerowskich nadwerzęły poważnie jego zdrowie i przyczyniły się w niemałym stopniu do jego przedwczesnej śmierci.

Zmarły pozostawił po sobie pamięć serdecznego kolegi i prawego człowieka.

*

W dniu 10 listopada 1961 r. zmarł w wieku lat 59 adwokat Marian Małachowski, członek Zespołu Adwokackiego Nr 7 w Poznaniu.

Zmarły uczęszczał początkowo do szkoły średniej w Tomaszowie Mazowieckim, ostatnie zaś dwa lata w Poznaniu, gdzie też ukończył potem Wydział Prawa Uniwersytetu Poznańskiego. Po odbyciu 3-letniej aplikacji sądowej i złożeniu egzaminu sędziowskiego pełnił funkcję sędziego grodzkiego w Poznaniu do sierpnia 1938 r., po czym wpisuje się na listę adwokatów i prowadzi kancelarię w Poznaniu do września 1939 r. Po okupacji hitlerowskiej, którą przeżył w Warszawie, powraca do Poznania i nadal praktykuje jako adwokat.

Zmarły przez swą szczerść, pogodne usposobienie i wyjątkowe zalety serca zaskarbił sobie ogólną sympatię. Palestra poznańska straciła w nim dobrego i uczynnego kolegę.